

In een gebroken gestalte

Samenvatting van een lezing over SoW van P. Vergunst, juni 2002, gehouden te Bodegraven

- 1 Kerkgeschiedenis wordt bepaald door menselijk handelen, door onze verantwoordelijkheid. Daardoorheen leidt God Zijn kerk.
- 2 De Nederlands Geloofsbelijdenis leert ons dat we ons bij de ware kerk moeten voegen. Afscheiden van Rome, niet van de Reformatie.
- 3 Paulus scheidt zich af als de Naam van Jezus gelasterd wordt (Handelingen 18). Ondanks vele concrete zonden blijft hij de gemeente in Korinthe Gods gemeente noemen.
- 4 Ook de reformatoren bleven in de Roomse Kerk, totdat de prediking hen onmogelijk gemaakt werd.
- 5 Na 1951 kreeg onze Hervormde Kerk weer een belijdende kerkorde, “in gemeenschap met de belijdenis der vaderen”. Deze formulering bood ruimte voor diepgaand verschil in denken en praktisch kerk-zijn.
- 6 Al ruim een kwart eeuw ageert de Gereformeerde Bond tegen Samen op Weg. De nieuwe kerkorde is in principe afgewezen. Toch gaat de synode door op weg naar hereniging. Wij dienen te blijven staan op de gereformeerde grondslag van de kerk, ons richtend op de gemeenten waar God doorgaat te werken onder een getrouwe Woordbediening.
- 7 Zowel de Gereformeerde Bond als het Comité tot Behoud van de Hervormde Kerk beijvert zich voor een gereformeerde grondslag van de kerk. Beide vinden de voorliggende grondslag een ondeugdelijke basis. De spannende vraag is wanneer elementen uit de grondslag kerkscheidend genoemd moeten worden.
- 8 Als gemeente heeft u uit te spreken en vast te leggen dat u hervormde gemeente wilt blijven, dat u blijft staan op de gereformeerde belijdenis.

Opmerking bij 7: anno februari 2006 heeft dit helaas geresulteerd in een breuk, de Hersteld Hervormde kerk is ontstaan.

Opmerking bij 8: dit is door wijk 1 en 2 inmiddels ook gedaan.
